

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 14 0 U 005377 23 Uvp
Banjaluka, 31. oktobra 2024. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Edine Čupeljić, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrk i Božane Vulić, članova vijeća uz učešće zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi tužioca Republike Srpske, koju zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Republike Srpske, protiv rješenja tužene Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, Banjaluka, broj: [...] od 18. aprila 2022. godine, u predmetu utvrđivanja granice između šuma i šumskog zemljišta, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu, broj: 14 0 U 005377 22 U od 29. septembra 2022. godine, u sjednici vijeća održanoj 31. oktobra 2024. godine, donosi

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom, ispravljenom rješenjem Okružnog suda u Istočnom Sarajevu, isti broj od 30. decembra 2022. godine, u pogledu oznake tačnog datuma presude, odbija se tužba protiv uvodno označenog akta tužene, kojim se odbija žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Područne jedinice H. P., broj: [...] od 21. septembra 2021. godine. Ovim rješenjem se, u tački 1. dispozitiva, utvrđuje granica (međa) između šume i šumskog zemljišta u svojini Republike Srpske, označenog kao k.č. br. 765, zv. K., šuma 1. klase, u površini od 388.163 m², upisana u l.n. br. 193 k.o. M. 1, sa u B listu upisanim pravom svojine Republike Srpske, sa 1/1 dijela, s jedne strane i k.č. br. 666 zv. P., šuma 2. klase, u površini od 2.381 m², upisana u l.n. br. 116 k.o. M. 1, sa u B listu upisanim pravom svojine, u korist M. P., sina R., sa 1/1 dijela, s druge strane. Granica (međa) između predmetnih parcela počinje od tromeđe parcela br. 666, 662 i 765 k.o. M. 1, gdje je na stablu smrče, prsnog prečnika 21 cm, postavljen granični znak „DŠ-1“. Od ovog graničnog znaka, granica ide dalje u pravcu jugoistoka, za dužinu od 36 m, do tromeđe parcela br. 666, 667 i 765 k.o. M. 1, gdje je na stablu jele, prsnog prečnika 32 cm, koje je po graničnoj liniji između parcela br. 666, s jedne strane i 765, s druge strane za dužinu od 2 m udaljeno od navedene tromeđe postavljen granični znak „DŠ-2“, gdje se granica između predmetnih parcela završava; u tački 2., utvrđena granica (međa) iz tačke 1. ovog rješenja, materijalizovana je graničnim oznakama, u smislu Pravilnika o obilježavanju granica šuma i postavljanju graničnih znakova; u tački 3., po pravosnažnosti rješenja, granične oznake ovjeriće se lugarskim čekićem rejonskog lugara ŠG-SOK-27, crna masna boja; u tački 4. dispozitiva, zapisnik o omeđavanju i skica razgraničenja su sastavni dio ovog rješenja; u tački 5. dispozitiva, naknada za geodetske usluge iznosi 60 KM, naknada za troškove postupka iznosi

40 KM, koje je zainteresovano lice dužno uplatiti na odgovarajući žiro-račun, u roku od 15 dana.

Odbijanje tužbe se obrazlaže stavom da je osporeni akt pravilan i na zakonu zasnovan. Sud navodi da je prvostepeni organ odluku donio u skladu sa članom 104. stav 2. Zakona o šumama („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 75/08, 60/13 i 70/20), koji propisuje da će se neutvrđene granice šuma i šumskog zemljišta u svojini Republike Srpske utvrditi u roku od deset godina od dana stupanja na snagu ovog zakona, a na osnovu godišnjeg programa, koji donosi korisnik šuma i šumskog zemljišta u svojini Republike, uz saglasnost Ministarstva; stav 4., granice šuma i šumskog zemljišta u svojini Republike utvrđuju se rješenjem nadležne područne jedinice Republičke uprave za geodetske i imovinsko pravne poslove, a na zahtjev korisnika šuma i šumskog zemljišta u svojini Republike ili nosioca prava svojine na privatnoj šumi. Za parcelu označenu kao k.č. br. 666 k.o. M. 1, izlaganje na javni uvid podataka i utvrđivanje prava je izvršeno i na istoj utvrđeno pravo svojine, u korist zainteresovanog lica M. P., sina R., sa 1/1 dijela, bez upisa zabilježbe uzurpacije, da je za istu stupio na snagu katastar nepokretnosti i prestao da važi ranije važeći katastar zemljišta, u skladu sa članom 187. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 6/12, 110/16 i 62/18, u daljem tekstu: Zakon). Neosnovan je navod tužbe da je organ trebao izvršiti identifikaciju parcela novog i starog premjera za k.č. br. 666 k.o. M. 1, s obzirom da je za ovu parcelu osnovan i stupio na snagu katastar nepokretnosti, kojim je utvrđena klasa, kvadratura i svojina, te prestao da važi katastar zemljišta. Tačan je navod tužioca da se neutvrđene granice šuma i šumskog zemljišta u svojini Republike Srpske utvrđuju na osnovu godišnjeg programa, koji donosi korisnik šuma i šumskog zemljišta u svojini Republike Srpske, a to je u ovom slučaju ŠG „Romanija“ Sokolac, uz saglasnost Ministarstva, kako je propisano članom 104. stav 2. Zakona o šumama i da bez te saglasnosti nema uslova za utvrđivanje granica šuma. Međutim, po članu 104. stav 4. ovog zakona, podnosilac zahtjeva može biti i nosilac prava svojine na privatnoj šumi, a u konkretnom slučaju, to je zainteresovano lice. U tom slučaju, saglasnost Ministarstva nije potrebna, jer se utvrđivanje granice ne vrši po godišnjem programu korisnika šuma i šumskog zemljišta u svojini Republike Srpske. Prigovor da je parcela označena po novom premjeru uzurpirana od strane fizičkog lica, nije predmet ovog postupka, da je u postupku izlaganja koji je već okončan, bilo moguće te prigovore iznositi. Iz navedenih razloga, sudi kao i izreci pobijane presude.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude tužilac osporava njenu zakonitost, u skladu sa članom 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Ističe da je, zbog pravilnog utvrđenja granica (međa) između predmetnog zemljišta, aktom od 14. septembra 2021. godine, podnio zahtjev organu za identifikaciju parcela novog i starog premjera i to za k.č. br. 666 (n.p.), upisanu u l.n. br. 116 k.o. M. 1. To je bio neophodan uslov da bi se utvrdila pravilna granica, jer utvrđivanje granica po novom premjeru gubi svaku svrhu, iz razloga što je upravo po novom premjeru uzurpiran značajan dio zemljišta u svojini Republike Srpske, u korist fizičkog lica, a radi se o zemljištu po kulturi šuma. Organ je bio u obavezi, u skladu sa članom 17. stav 4. Zakona o Pravobranilaštvu („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 7/18), da na zahtjev Pravobranilaštva dostavi podatke, obavještenja i stručno mišljenje koje je potrebno za preduzimanje radnji iz nadležnosti organa. Proizlazi da organ nema opravdanje za nepostupanje po tom zahtjevu i da nemaju osnova navodi da je prestao da važi katastar zemljišta za k.o. M. 1. Identifikaciju je izvršio stručni saradnik po novom premjeru, po kojem je kao vlasnik upisano zainteresovano lice, što je nepravilno i nezakonito i na štetu imovinskih prava Republike Srpske. Podaci po novom premjeru, da ne mogu poslužiti za pravilno razgraničenje, jer „utvrđeni svojinski odnosi“ po novom katastru nepokretnosti za k.o. M. 1, prejudiciraju i samu

graničnu liniju, čemu se tužilac protivio tokom cijelog postupka. Na ovaj način se može nastojati da se ozakoni nelegalno prisvajanje imovine u svojini Republike Srpske, jer da novi podaci nisu validni. Podaci starog premjera ne smiju biti nedostupni zbog zaštite imovinskih prava i interesa Republike Srpske, a pogotovo iz razloga što je organ do sada izdavao potvrde o identifikaciji parcela novog i starog premjera. Pored toga, da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o šumama („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 70/20), izmijenjen član 104., tako da neutvrđene granice šuma i šumskog zemljišta u svojini Republike Srpske se utvrđuju na osnovu godišnjeg programa koji donosi korisnik šuma i šumskog zemljišta, uz saglasnost Ministarstva, pa da nema zakonskih uslova za utvrđivanje granice šume u ovom predmetu. Predlaže da se zahtjev uvaži, presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na zahtjev, tužena ostaje kod navoda iz obrazloženja osporenog akta.

Zainteresovano lice M. P., sin R., iz H. P., u odgovoru osporava navode zahtjeva. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovore na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud odlučuje kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je zainteresovano lice podnijelo 7. juna 2021. godine, zahtjev da se utvrdi granica između zemljišta u njegovoj svojini, označenog kao k.č. br. 666 zv. P., šuma 2. klase, u površini od 2.381 m², upisana u l.n. br. 116 k.o. M. 1, s jedne strane i k.č. br. 765, zv. K., šuma 1. klase, u površini od 388.163 m², upisana u l.n. br. 193 k.o. M. 1, s pravom svojine Republike Srpske, sa 1/1 dijela, s druge strane. Postupajući po zahtjevu, organ je izvršio uviđaj na licu mjesta i održao usmenu raspravu, uz učešće stranaka i stručnjaka geodetske struke, te utvrdio da je za predmetno zemljište koje pripada k.o. M. 1, stupio na snagu katastar nepokretnosti („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 85/15), u skladu sa Zakonom, po novom premjeru, a stavljen van snage i prestao da važi katastar zemljišta izrađen po starom premjeru. Uvidom u l.n. i nalaz stručnog lica geodetske struke, utvrđeno je da je na k.č. br. 666, upisanoj u l.n. br. 116 k.o. M. 1, upisano zainteresovano lice, sa 1/1 dijela, bez tereta i ograničenja, te da ova parcela graniči sa šumom i šumskim zemljištem, prema podacima iz tačke 1. dispozitiva rješenja, upisanim u l.n. br. 193 k.o. M. 1, sa upisanim pravom svojine Republike Srpske, sa 1/1 dijela. Geodetski stručnjak je izvršio identifikaciju parcela i utvrdio među, prenoseći na teren koordinate tačaka parcela sa digitalnog katastarskog plana po novom premjeru, koji je u službenoj upotrebi, te izvršio potrebna premjeravanja i utvrdio stvarno stanje granice između parcela, kako je opisana u tački 1. dispozitiva rješenja. S obzirom da na nalaz nije bilo primjedbi, u pogledu prenijete i u skladu sa važećim katastarskim planom utvrđene granice između parcela, predstavnik korisnika šuma je postavio i obilježio granicu na terenu. Prvostepenim rješenjem se utvrđuje granica između parcela i određuje da će se po pravosnažnosti rješenja granične oznake ovjeriti sa lugarskim čekićem rejonskog lugara. Osporenim aktom se žalba odbija. Presudom se tužba odbija.

Neosnovan je prigovor da je za pravilno i zakonito utvrđenje granice između predmetnih parcela bilo potrebno izvršiti identifikaciju parcela novog i starog premjera. Navedeno iz razloga što je 24. oktobra 2015. godine, stupio na snagu katastar nepokretnosti za k.o. M. 1, objavljivanjem rješenja o potvrđivanju katastra nepokretnosti za k.o. M. 1, opština H. P., u „Službenom glasniku Republike Srpske“ broj 85/15, dana 16. oktobra 2015. godine. Time je uspostavljen osnovni javni registar o nepokretnostima i stvarnim pravima na nepokretnostima, a prestao da važi raniji katastar zemljišta. U okviru prethodno provedenog postupka izlaganja, Komisija je na k.č. br. 666, utvrdila pravo svojine u korist zainteresovanog lica, sa 1/1 dijela,

bez upisa ograničenja i tereta ili zabilježbe uzurpacije, kako je i obrazloženo u osporenom aktu i presudi. U skladu sa navedenim, bez osnova je prigovor da je na ovaj način ozakonjena uzurpacija šuma u svojini Republike Srpske. Za to nema dokaza, a tužilac ima mogućnost da svoje tvrdnje u pogledu svojinskih prava subjekta kojeg po zakonu zastupa, dokazuje u postupku pred redovnim sudom.

Bez uticaja na zakonitost osporenog akta je tvrdnja tužioca da je u drugim predmetima vršena identifikacija nepokretnosti po starom premjeru i da je sud u tim predmetima zauzimao drugačiji stav, jer odluke na koje se tužilac poziva nisu predmet preispitivanja u ovom postupku.

Kako zainteresovano lice ima dokaz o uknjiženom pravu svojine na šumi i šumskom zemljištu, nije bilo razloga ni osnova da organ odbije zahtjev za utvrđenje granice između šume koja je u javnim evidencijama nepokretnosti upisana kao njegova svojina i šume koja je upisana kao svojina Republike Srpske.

Proizvoljna je tvrdnja tužioca da je u predmetnom slučaju za utvrđenje granice između šuma i šumskog zemljišta trebalo prethodno pribaviti saglasnost Ministarstva, iz razloga što se prema članu 104. stav 2. Zakona o šumama, saglasnost odnosi samo na godišnji program koji u vezi sa utvrđivanjem granica donosi korisnik šuma i šumskog zemljišta u svojini Republike Srpske, kako se i navodi u obrazloženju osporenog akta i presude.

Neosnovan je prigovor da je osporenim aktom i presudom oštećen interes Republike Srpske, jer prema članu 104. stav 1. Zakona o šumama, granice šuma i šumskog zemljišta moraju biti utvrđene i obilježene, a po stavu 4. istog člana, ovaj postupak se vodi i po zahtjevu nosioca prava svojine na privatnoj šumi i o njegovom trošku, kao u ovom predmetu.

Iz iznesenih razloga, ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev odbija, na osnovu člana 40. stav 1. ZUS.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić